

100/3120
160/992
27
1

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

בפני כבוד השופטת דנה עופר

אנואר כיאל
ע"י ב"כ עו"ד אחמד אסדי

התובע

נגד

1. כלל חברה לביטוח בע"מ
2. מנורה חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רם דורון ואח'

הנתבעות

פסק דין

עסקינן בשתי תביעות על פי פוליסות לביטוח חיים, נכות מעבודה ואבדן כושר עבודה, שהדיון בהן אוחד.

פתח דבר

1. התובע, יליד 1975, נפגע לטענתו בתאונת עבודה בתאריך 5.3.17, ונחבל בברך שמאל.

לטענתו, כתוצאה מתאונה זו נותרה לו נכות בשיעור של 30%.

התובע הגיש תביעותיו כנגד הנתבעת מס' 1 (על פי פוליסות מס' 8827363 ומס' 8758880) על סך 170,071 ₪, וכנגד הנתבעת מס' 2 (על פי פוליסות מס' 14068688 ומס' 38701934) על סך 510,047 ₪.

2. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בעיקר בשאלה אם נותרה לתובע נכות כתוצאה מהתאונה הנ"ל.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 19-03-31328 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 18-11-29020 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 לטענת הנתבעות, מצב ברכו השמאלית של התובע קשור כולו לשתי תאונות קודמות שעבר,
2 בשנת 2011, ואילו התאונה הנדונה, משנת 2017, לא הותירה נכות.
3 ייאמר בקצרה, כי הנתבעות מעלות בכתבי הגנתן טענות נוספות בעניין התביעה וסכומיה,
4 מעבר לשאלת הנכות עצמה.
5
6 3. התובע תמך תביעתו בחוות דעתו של ד"ר משה דניאל. הנתבעת מס' 2 נסמכת על חוות דעתו
7 של ד"ר פאדי חאון.
8
9 מאחר ושתי התביעות מעוררות שאלה זהה, הנוגעת לשיעור הנכות, אוחד הדיון בשתי
10 התביעות, בהסכמת הצדדים, ומונה מומחה מטעם בית המשפט, ד"ר בצלאל פסקין.
11
12 4. ד"ר פסקין קבע בחוות דעתו, כי התאונה משנת 2017 לא הותירה אצל התובע נכות כל
13 שחיא.
14
15 התובע ביקש לחקור את ד"ר פסקין על חוות דעתו. לאחר חקירת המומחה ביקש התובע
16 להגיש סיכומים בכתב, ללא הבאת ראיות נוספות, ובהתאם מונחים בפניי כעת סיכומי
17 הטענות של שני הצדדים, ובכלל זה סיכומי תשובה מטעם התובע.
18
19 **חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט**
20 5. כמומחה מטעם בית המשפט מונה ד"ר פסקין, מומחה לכירורגיה אורתופדית, מנהל יחידת
21 ברך וארתרוסקופיות במרכז הרפואי רמב"ם.
22
23 6. ד"ר פסקין ערך את חוות דעתו (26.8.19) על סמך בדיקתו הקלינית של התובע, וכן עיון
24 במסמכים רפואיים מעברו, חוות דעת מטעם התובע, ודו"חות של ועדות המל"ל. בחוות
25 דעתו ציין המומחה מספר נקודות, כדלקמן:
26
27 א. ביום החבלה 5.3.17 נבדק התובע בקופת חולים, בצילום לא ראתה חבלה גרמית
28 חריפה;
29 ב. התובע התלונן על החמרה במצב ברכו לאחר תאונה זו, טופל בפיזיותרפיה, הזרקת
30 סטרואידים והתאמת מגן לברך;
31 ג. בדיקת MRI שבוצעה ביום 29.12.17 הדגימה מצב שלאחר כריתה חלקית של
32 המיניסקוס המדיאלי ולטרלי, שארית קרע בקרן האחורית של המיניסקוס
33 המדיאלי וכן קרע מלא של הרצועה הצולבת הקדמית, ללא קונטוזיות גרמיות;

בית משפט השלום בעכו

ת"א 19-03-31328 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 18-11-29020 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 ד. ועדה רפואית של המלי"ל מיום 12.2.18 פסקה שנתרה לתובע נכות בשיעור של
- 2 20% בגין החבלה מיום 5.3.17, בשל העדר יישור;
- 3 ה. ברקע עומדות שתי חבלות בברך שמאל במהלך עבודה, מיום 29.4.11 ומיום
- 4 23.12.11. בגין החבלה מיום 29.4.11 פסקה ועדת המלי"ל נכות בשיעור של 10%.
- 5 לאחר החבלה הנוספת בשנת 2011, הופנה התובע לבדיקת MRI שהראתה קרעים
- 6 בשני המיניסקוסים (חיצוני ופנימי) וקרע מלא של הרצועה הצולבת הקדמית, עם
- 7 קונטוזיה גרמית חיצונית אופיינית;
- 8 ו. בשנת 2012 עבר התובע ארתרוסקופיה של ברך שמאל, אשר במהלכה בוצעה
- 9 כריתה חלקית של מיניסקוסים קרועים, ולא בוצע שחזור של הרצועה הצולבת.
- 10 מאוחר יותר עבר התובע ארתרוסקופיה חוזרת, שבה בוצעה הטרייה נוספת של
- 11 המיניסקוסים;
- 12 ז. התובע התלונן על כך שאינו יכול לסמוך על ברך שמאל, מתנייד עם מייצב ברך
- 13 וקב, מתלונן על כאבים רציפים בברך שבגללם אינו מסוגל לעבודה פיזית, ומתלונן
- 14 על נטייה ליפול בשל חוסר היציבות של הברך;
- 15 ח. בבדיקה נמצא כי התובע הולך בצליעה מופגנת, ונמצא דלדול קל של שרירי הירך
- 16 (הבדל של 1 ס"מ בין היקף ירך שמאל להיקף ירך ימין), בבדיקת טווח התנועות
- 17 של הברך נמצא טווח תנועה 40-70 מעלות עם התנגדות להמשך בדיקת הטווח,
- 18 מבחני יציבות הברך תקינים, יציבות אחורית תקינה, כמו כן נמצאה רגישות;
- 19 ט. המומחה התייחס בהרחבה לבדיקות ההדמיה מ-2012 ומ-2017 ולמצאיהן;
- 20 י. בסיכומו של דבר לא ניתן להסתמך על הדגמת העדר יישור של 40 מעלות שנמצאה
- 21 אצל המומחה, משום שבבדיקות אחרות, כמו בדיקת ד"ר דניאל מטעם התובע,
- 22 נמצא רק חוסר יישור של 20 מעלות, ובבדיקת המומחה מטעם הנתבעת ד"ר חאזן
- 23 נמצא חוסר יישור של 10 מעלות ובהיסח הדעת – 5 מעלות. לא ניתן להבין כיצד
- 24 יש החמרה בנתון זה, ללא סיפור של חבלה נוספת וללא ממצא שיטביר זאת
- 25 בבדיקות ההדמיה;
- 26 י"א. לא ניתן להסתמך על ממצאים סובייקטיביים שהודגמו בבדיקה, ואילו בדיקת
- 27 ההדמיה האחרונה לא הדגימה כל ממצא חדש ביחס למה שידוע מעברו של הנבדק.
- 28
- 29 לאור כל האמור קבע ד"ר פסקין, כי לא נותרה נכות כתוצאה מהתאונה מיום 5.3.17.
- 30
- 31

תשובות המומחה לשאלות ההבהרה

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

7. במסגרת שאלות הבהרה שלח ב"כ התובע למומחה בדיקת MRI עדכנית, שנערכה ביום 9.1.20. בהתייחס לבדיקה זו ציין ד"ר פסקין, כי השינוי היחיד שקיים בבדיקה העדכנית הוא הופעת שחיקה מתונה בברך, ואילו יתר הממצאים ידועים מאז 2011.
- המומחה הוסיף וציין, כי ידוע ששינויים שחיקתיים מופיעים שנים לאחר חבלה בברך שמערכת פגיעה במיניסקוסים וביציבות הברך, כך שאין לייחס אותם לתאונה מ-2017 אלא לחבלות מ-2011.
- המומחה סיכם וחזר על עמדתו, כי לפגיעה משנת 2017 לא הייתה שום השפעה צפונית על מצב הברך, ואת ההרעה במצב ניתן לייחס לחבלות משנת 2011.
- חקירת המומחה בבית המשפט**
8. המומחה נחקר ארוכות בידי ב"כ התובע, אולם ניתן להקדים ולומר כבר כעת, כי לא היה בחקירה הנגדית כדי לשנות את דעתו, ובמהלכה הבהיר המומחה היטב, מדוע הוא סבור כי החבלה מ-2017 חסרת משמעות מבחינת מצב ברכו של התובע.
- מחקירת המומחה עלה בבירור, שברכו השמאלית של התובע פגועה משמעותית מאז 2011, ושלא הייתה התמרה כל שהיא כתוצאה מהאירוע משנת 2017.
9. במהלך החקירה ניסה ב"כ התובע להראות, כי קיים ממצא חדש בבדיקת ה-MRI משנת 2017, כאשר ממצא זה לא היה קיים לאחר האירועים של שנת 2011, אלא שהמומחה הבהיר, כי מדובר בממצא חסר חשיבות ואף זניח.
- בעניין אותו ממצא של קרע ורטיקאלי בקרן אחורית של מיניסקוס מדיאלי, הסביר המומחה, כי לדעתו זהו שריד לפרוצדורה שבוצעה לתובע בשנת 2013, שבה נעשתה הטרייה של שולי המיניסקוס שנותרו שחוקים לאחר ארתרוסקופיה שבוצעה בשנת 2012.
- המומחה הבהיר, כי זהו ממצא "חסר משמעות לחלוטין לאחר כריתה כמעט מלאה של אותו מיניסקוס" (עמ' 5 לפרוטוקול, שורות 8-11), ולאחר שהתבקש להשוות עם הבדיקות הקודמות הבהיר, כי "ביום 4.1.12 כותבים שיש קרע נרחב במיניסקוס הפנימי שהצריך כריתה כמעט מלאה שלו אז צלע זעיר או פס זעיר שרואים ב-MRI הוא חסר חשיבות בברך כמו שלו, זה בטל בשישים. עובדה שאף כירורג ברך לא הציע לו התערבות ניתוחית

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל ג' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל ג' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 חוזרת בברך. יתרה מכך, קרע מהסוג הזה הוא קרע ניווני מאוד מאוד שביח ובעיניי הוא
2 התפתח על רקע שחיקה ולא על רקע טראומה" (שם, שורות 14-18).
3
4 עוד נחקר המומחה לעניין ממצא של העדר יישור של הברך, שהודגם בבדיקה אצלו. בעניין
5 זה הבהיר המומחה, כי אין להבין מדוע עם הזמן הוחמר כביכול הממצא הזה, כאשר אין
6 לכך שום הסבר בבדיקת ההדמיה (עמ' 8 לפרוטוקול, שורות 23-24), הבהיר כי קרע
7 במיניסקוס אינו יכול להסביר העדר יישור של 40 מעלות כפי שהדגים התובע בבדיקה אצל
8 המומחה (שם, שורה 28 ואילך), והוסיף – "מעשית האדון עבר כריתה כמעט מלאה של
9 המיניסקוסים כך שלא נותרה רקמה הזאת שתחסום את היישור. מניסיוני הקליני גם
10 שאני רואים אנשים צעירים ומבוגרים שעשו קרע חריף במיניסקוס אין להם הגבלת
11 יישור לא של 40 ולא של 20 (מעלות, ד.ע.) וזה צריך להדליק נורה אדומה" (עמ' 9
12 לפרוטוקול, שורות 2-5).
13
14 10. בסיכומה של חקירה, לאחר שנשאל רבות על ממצאי בדיקות ההדמיה ועל קביעות המוסד
15 לביטוח לאומי, העיד המומחה כך:
16
17 "אם תסתכל בשנת 2020 הקרע הוורטיקלי במיניסקוס הפנימי הופך מקרע
18 לחשך לקרע, מה שמאד מסתדר עם ההסבר שנתתי קודם לכן. שתיים – ברך עם
19 תחלואה כל כך גדולה כפי שלתובע היה בשנת 2012, שינויים שחיקתיים בדרגה
20 3 קרוב לוודאי החמירו עד לשנת 2017, בשנת 2017 יש לו ברך עם תחלואה מאוד
21 גדולה. אנחנו יודעים ברפואה במקום שיש בו תחלואה, למשל אדם שיש לו פצע
22 בגב היד והוא מקבל מכה מינורית עם אנרגיה נמוכה חש כאב הרבה יותר גדול
23 מאשר אם לא הייתה לא תחלואה במקום הזה. חבלה סיבובית שארעה לתובע
24 נבעה מזה שיש לו קרע של הרצועה הצולבת עוד לפני החבלה בשנת 2012. חוסר
25 היציבות היא זו שגרמה לתנועה המינורית הזאת שהנבדק חש אותה כחבלה
26 משמעותית. על פי כל הממצאים שעמדו לרשותי לא ארעה שם שום חבלה ושום
27 נזק נוסף. הבדיקה הגופנית שלי תומכת בזה. לא דאיתי בכל שנות ניסיוני אדם
28 עם מגבלה כל כך גדולה שלא יהיה לו דלדול שרירים, וזה הדבר היחידי שהנבדק
29 לא יכול להשפיע עליו. ביקשתי ממנו לקפוץ ולכרוע והוא אמר שהוא לא יכול.
30 הממצא האובייקטיבי היחידי שהוא לא יכול להתערב בו, יצא תקין. אין תחלואה
31 כל כך גדולה בלי דלדול שרירים. הבדל של סנטימטר אחד בין הרגליים זה לא
32 נחשב דלדול שרירים. אין פה שום חסימה של היישור על ידי המיניסקוס
33 והסברתי קודם" (עמ' 9 לפרוטוקול, שורה 26 ואילך).

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

טענות התובע כנגד קביעות המומחה

11. לטענת התובע:

- א. יש לאמץ את חוות הדעת מטעמו (ד"ר דניאל), שכן היא מקיפה וממצה, ואינה מתעלמת מהעבר הרפואי, שאותו ניכה המומחה מהנכות שקבע;
- ב. יש לקבוע את נכותו של התובע בהתאם לקביעת הוועדה הרפואית של המל"ל מיום 17.1.18, אשר מצאה חוסר יישור של 20 מעלות, חוסר יציבות של הברך ודלדול שרירים, ותוך התייחסות למצב הרפואי הקודם שהיה קיים לאחר הפגיעות משנת 2011, קבעה נכות בשיעור של 20% כתוצאה מהתאונה מיום 5.3.17. לטענת התובע, זוהי קביעה מקצועית ואובייקטיבית, שלקחה בחשבון גם את שאלת הקשר הסיבתי;
- ג. לחלופין יש לקבוע את הנכות על פי קביעתו של ד"ר וייס, אשר נתן ביום 30.12.18 חוות דעת מטעם חברת ביטוח אחרת (הכשרה), ומצא כי לתובע נותרה נכות בשיעור של 10% כתוצאה מהתאונה מיום 5.3.17;
- ד. ד"ר פסקין לא הסביר מדוע יש להעדיף את מסקנותיו על פני המסקנות של המומחים האחרים (מל"ל, ד"ר דניאל, ד"ר וייס);
- ה. הייתה סתירה בתשובות המומחה בחקירתו ביחס לשאלה אם ממצאים במיניסקוס יכולים לגרום לחוסר יישור של הברך, ולכן אי אפשר להסתמך על חוות דעתו;
- ו. המומחה לא התייחס בחוות דעתו למגנון החבלה בתאונה לצורך הקביעה אם התאונה החמירה את מצבו של התובע;
- ז. הנכות שנקבעה ביחס לתאונות הקודמות הייתה על פי סעיף 48(2) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת זרזת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956, סעיף הדן בנוק במיניסקוס, ואילו ההגבלה העיקרית שנמצאה בגין התאונה מ-2017 היא חוסר יישור של הברך, הגבלה שאלה מתייחס סעיף 48(2) לתקנות הנ"ל, ובהתאם לסעיף ליקוי זה קבעה ועדת המל"ל את נכותו של התובע בשיעור של 20%, כך שאין חפיפה בין הנכות הקודמת לבין הנכות מהתאונה הנוכחית;
- ח. חוות דעת המומחה מעלה ספק, ולכן יש לפסוק על פי קביעת המומחה מטעם התובע, ולחלופין – על פי קביעת המל"ל בשיעור של 20%.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

מומחה מטעם ביהמ"ש - כללי

- 1
- 2 12. כידוע, על פי הפסיקה, כאשר בית המשפט ממנה מומחה מטעמו סביר כי יאמץ את ממצאיו,
- 3 אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות כן (ע"א 293/88 חב' יצחק ניימן להשכרה
- 4 בע"מ נ' רבי (31.12.88)).
- 5
- 6 בית המשפט הוא הפוסק האחרון, גם בשאלות שבמומחיות, ובשאלות רפואיות בכלל זה.
- 7 בית המשפט אינו חייב לקבל את חוות דעתו של המומחה, אולם לרוב ייתן לחוות דעת
- 8 מוסמכת של רופא מומחה את מלוא המשקל בנוגע לצד הרפואי המקצועי (ע"א 16/68 רמת
- 9 סיב בע"מ נ' דרזי, פ"ד כב(2) 164).
- 10
- 11 עוד נפסק, כי -
- 12
- 13 "הידע הרפואי הוא אמנם נחלת המומחה הרפואי. כשבית המשפט ממנה מומחה
- 14 רפואי, חזקה עליו שימנה מומחה רפואי המתמחה בתחום הרפואי שלגביו הוא
- 15 מתבקש ליתן חוות-דעתו. ואמנם, אם אין בחוות-דעתו מסקנות אשר אינן יכולות
- 16 לעמוד במבחן הביקורת של ההיגיון לאחר עיון בחוות-הדעת ובראיות אחרות
- 17 שלפניו, בית המשפט לא ייטה להתערב במסקנותיו של המומחה. אך לעתים,
- 18 מתוך עיון בחוות-הדעת עצמה או במכלול נסיבות העניין, מתברר לבית המשפט
- 19 שהתשתית העובדתית, שעליה היא נשענת, אינה מהימנה. במקרה כזה, בית
- 20 המשפט רשאי שלא לסמוך על חוות-דעתו של המומחה, וראוי כי לא יבסס
- 21 מסקנתו על אותה חוות-דעת" (ע"א 2160/90 רז נ' לאץ, פ"ד מז(5) 170 (1993)).
- 22
- 23 המומחה הרפואי משמש זרועו הארוכה של בית המשפט בעניינים שברפואה. הוא זוכה
- 24 לאמון רב אשר נובע, בין היתר, מחזקות התקינות והמקצועיות המיוחדות לו. הנחת
- 25 המוצא היא כי המומחה הממונה על-ידי בית המשפט יבצע מלאכתו טאמנה ויפעל בהגינות
- 26 ובמקצועיות. לצד הנחת מוצא זו מוטלות על המומחה הרפואי חובות שונות - חובות אמון,
- 27 דהיינו החובה לפעול בתום לב, באובייקטיביות, ללא משוא פנים וכדומה, וחובות
- 28 מקצועיות, אשר בגדרן נדרש המומחה לשקף בחוות דעתו את מצבו הרפואי האמיתי של
- 29 הניזוק, על יסוד כל החומר הרפואי הרלוונטי והערכתו המקצועית (רע"א 1834/18 שירותי
- 30 בריאות כללית נ' פלונית, 3.5.18).
- 31
- 32
- 33

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

מן הכלל אל הפרט

- 1
- 2 13. במקרה הנוכחי, לא מצאתי כל עילה לדחות את קביעותי הברורות של ד"ר פסקין או
- 3 להתערב בהן, שכן המומחה פעל במקצועיות, ביסודיות ובהגינות, כנדרש ממומחה שמונה
- 4 על ידי בית המשפט.
- 5
- 6 14. מחוות דעתו של ד"ר פסקין, מתשובותיו לשאלות ההבהרה ומחקירתו הנגדית עלה באופן
- 7 ברור, כי בעיותיו של התובע בברך השמאלית הן תולדות שתי חבלות משנת 2011, אשר אולי
- 8 החמירו עם השנים, אולם אין לייחס את ההחמרה לאירוע שחל בשנת 2017. קביעותי אלו
- 9 של המומחה מבוססות, ולא נמצאה כל ראיה שתסתור אותן או תפגום בהגיון.
- 10
- 11 15. אני דוחה את טענת התובע, כי יש להעדיף קביעות של מומחים אחרים, בין אם מדובר
- 12 בקביעות של הוועדה הרפואית במוסד לביטוח לאומי, ובין אם מדובר בקביעות של מומחה
- 13 מטעם התובע או מומחה מטעם חברת ביטוח אחרת.
- 14
- 15 ראשית, כאמור, חוות דעתו של מומחה שמונה על ידי בית המשפט זוכה למעמד ראייתי
- 16 עדיף, ביחס לכל חוות דעת מטעם מי מהצדדים למשפט.
- 17
- 18 שנית, ד"ר פסקין הבהיר בחקירתו הנגדית, כי הוא חולק על קביעותיה של וועדת המלי"ל,
- 19 ומדוע, וגם הבהיר מדוע הוא חולק על קביעותיו של ד"ר דניאל נעמי 6 לפרוטוקול, שורות
- 20 (14-19).
- 21
- 22 שלישית, קביעה של הוועדה הרפואית במלי"ל אינה מחייבת בהליך זה. למעשה, מסקנותיה
- 23 הרפואיות של ועדת המלי"ל כלל אינן קבילות כראייה בהליך זה (רע"א 2750/94 עיצוני ואח'י
- 24 נ' מוסא אלי (1994)), אך גם אם הוגש פרוטוקול הוועדה, ללא התנגדות, הרי שמשקלה של
- 25 חוות דעת רפואית זו אינו רב, בהעדר אפשרות לחקור את נותני חוות הדעת בחקירה נגדית.
- 26
- 27 רביעית, לעניין חוות דעתו של ד"ר וייס, שניתנה במסגרת הליך משפטי אחר, מטעם חברת
- 28 ביטוח אחרת שנתבעת על ידי התובע – חוות דעת זו כלל לא הוגשה כראייה בהליך הנוכחי,
- 29 אלא הוצגה למומחה במסגרת שאלות ההבהרה ובחמש צורפה לסיכומי התובע. היא אינה
- 30 קבילה כאן ואין להתבסס עליה בהליך זה. ממילא, ד"ר וייס לא נדרש להיחקר על חוות
- 31 הדעת. אוסיף ואעיר, כי גם קביעותו של ד"ר וייס ניתנה "בגישה סלחנית (על פי בית הלל)".
- 32

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

16. התובע מבקש לתקוף את מסקנותיו הרפואיות של ד"ר פסקין בשתי דרכים: הראשונה
נוגעת לממצא בבדיקת MRI שלטענת התובע מוכיח כי התאונה מ-2017 החמירה את מצבו,
והשנייה נוגעת לממצא של חוסר יישור, כאשר לטענת התובע על סמך ממצא זה של חוסר
יישור נקבעה נכות במל"ל בגין התאונה הנדונה כאן.
- דין טענותיו אלו של התובע להידחות.
- אשר לממצא בבדיקת MRI משנת 2017 – "סימני קרע ורטיקלי" במיניסקוס מדיאלי, ד"ר
פסקין תהיר היטב בחקירתו, כי מדובר בממצא זניח, בטל בשישים, אשר סביר יותר כי
נגרם במהלך טיפולי הטרייה שבוצעו בברכו של התובע ליישור שולי המיניסקוס בעקבות
הפגיעות הקודמות וניתוח הארתרוסקופיה שבוצע. לא מצאתי כל מקום שלא לקבל את
מסקנתו הברורה והחד-משמעית של המומחה בעניין זה, אשר נסמכת על הידע המקצועי
שלו, וידגש כי מדובר במומחה בכיר בתחום רפואת הברכיים, מנהל יחידת ברך
וארתרוסקופיה ברמב"ם.
- אשר לממצא של חוסר יישור של 40 מעלות – ד"ר פסקין תהיר היטב בחקירתו, כי לא
האמין לממצא זה שהוצג באופן אקטיבי על ידי התובע, וזאת מכמה סיבות: ראשית, משום
שממצא כזה אינו סביר כתוצאה מפגיעה במיניסקוס וגם לא סבירה החמרה של אותו
ממצא ללא פגיעה נוספת, ושנית, משום שממצאים אובייקטיביים (בדיקות הדימות ובעיקר
- העדר דלדול שרירים) אינם תומכים באותו ממצא (עמ' 9 לפרוטוקול, שורה 26 ואילך,
וכפי שצוטט לעיל). גם במסקנה זו לא מצאתי כל עילה להתערב.
17. הטענה כי בחקירת המומחה נמצאה סתירה בעניין הקשר בין פגיעה במיניסקוס לבין חוסר
יישור של הברך, נדחית אף היא.
- המומחה לא שלל לחלוטין קיומו של קשר כזה, אך שלל קיומו של קשר בין חוסר יישור
ברמה של 40 מעלות לבין פגיעה במיניסקוס (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 5-2).
18. התובע הוסיף וטען בסיכומיו, כי המומחה כלל לא התייחס למנגנון הפגיעה משנת 2017.
לעניין זה יש לציין, ראשית, כי המומחה לא נשאל בחקירתו שאלה כל שהיא הנוגעת למנגנון
החבלה, ושנית – המסמכים הרפואיים שבהם יש התייחסות לאופן החבלה הנטענת הונחו
בפני המומחה. עיון בחוות הדעת, יחד עם התשובות לשאלות התבהרה והחקירה הנגדית,

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

- 1 מעלה בבירור, כי על פי חוות דעתו המקצועית של ד"ר פסקין, לא ארעה, למעשה, חבלה
2 משמעותית בברכו של התובע ביום 5.3.17, וכל החמרה במצבו יש לייחס לאותן פגיעות
3 משנת 2011.
4
5 19. סיכומי של דבר, לא מצאתי ממש בטענותי הרבות של התובע כנגד קביעות המומחה.
6
7 אני מקבלת את קביעותי של ד"ר פסקין בחוות דעתו וקובעת, כי התאונה מיום 5.3.17 לא
8 הותירה אצל התובע נכות כל שהיא.
9
10 **הערות לפני סיום**
11 20. בכתבי ההגנה עלו טענות שונות בעניין הזכאות לפיצוי על פי הפוליסה, גם אם תתקבל טענת
12 התובע לנכות. בין טענות אלו נטען, למשל, כי יש לדחות חלק מתביעותיו של התובע, בגין
13 חתימותיו על שטרי פיסורין ובגין ביטול פוליסות שעל פיהן נתבע פיצוי.
14
15 התובע לא הגיש כתבי תשובה לכתבי ההגנה על מנת לחלוק על טענות אלו; מכל מקום,
16 הטענות הללו לא זכו לליבון ובירור (לאור המתווה הדיוני של הגשת סיכומים לאחר חקירת
17 המומחה בלבד), ואין בפסק הדין כדי להכריע בהן, וזאת לאור המסקנה, כי לתובע לא
18 נותרה נכות כתוצאה מהתאונה מיום 5.3.17.
19
20 21. התובע לא נדרש בסיכומיו לטענות כל שהן הנוגעות לאבדן כושר עבודה זמני, המהוות חלק
21 מרכיבי התביעות (אם כי חלק קטן יחסית). גם בסיכומי התשובה של התובע, שבהן השיב
22 לטענותיהן השונות של הנתבעות, לא נדרש לנושא אבדן כושר העבודה, אף שטענות
23 הנתבעות הועלו באופן מפורש בסיכומיהן. ברי, כי התובע זנח רכיב זה של התביעות, ועל
24 כן אינני נדרשת לכך.
25
26 22. הערה אחרונה: התובע טוען בסיכומיו, כי חברות הביטוח מתנערות מחובת הפיצוי, לאחר
27 שנים שבהן שילם פרמיות כנדרש. דינן של טענות אלו להידחות במקרה הנוכחי. המומחה
28 מטעם בית המשפט הוא שקבע, כי התאונה מיום 5.3.17 לא הותירה נכות ולא החמירה את
29 מצב ברכו של התובע, ועל כן אין זה המקום לחלק על התנהלותן של חברות הביטוח.
30
31 **סוף דבר**
32 23. קבעתי, כאמור לעיל, בהתאם לקביעת המומחה מטעם בית המשפט, כי לתובע לא נותרה
33 נכות כתוצאה מהתאונה מיום 5.3.17.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 31328-03-19 כיאל נ' כלל חברה לביטוח בע"מ
ת"א 29020-11-18 כיאל נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

בהתאם, אני מורה על דחייתן של שתי התביעות שבכותרת.

24. אשר להוצאות, משנדרו התביעות על התובע לשאת בהוצאותיהן של התביעות.

עם זאת, בפסיקת סכום ההוצאות אקח בחשבון, כי הדינאים אוחדו ושתי התביעות יוצגו על ידי אותו משרד עורכי דין ובכך היה חיסכון ניכר בהוצאותיהן; כי התביעות התבררו במתווה דיוני מקוצר על פי בקשת התובע (ובאין התנגדות מטעם התביעות, ראה החלטה מיום 26.5.21); וכי התביעות אחרו בהגשת סיכומיהן, עד שהתובע עתר למתן פסק דין בהעדר סיכומים, ורק אז ביקשו התביעות להאריך את המועד להגשת סיכומיהן.

לאור השיקולים מזה ומזה, אני רואה לנכון לחייב את התובע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 6,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום, שאם לא כן – יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד לתשלום בפועל.

24/12

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ב, 24 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

דנה עזר, שופטת

תפוצה

מזכירות	
מתמחים	
עו"ד	

11 מתוך 11